

ת"פ 21139/04/17 - מדינת ישראל נגד שמואל יעקב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 21139-04-17 מדינת ישראל נ' יעקב(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: שמואל יעקב (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת ההוכחות הגיעו הצדדים להסדר דיוני, במסגרתו, הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה עיקריהן:

במהלך החודשים דצמבר 2016 ועד אפריל 2017 במסגרת הפעלתו של סוכן משטרה, נודע לסוכן כי הנאשם מחזיק, יחד עם אחרים, במטען צינור מאולתר על רקע סכסוך פעיל עם אחר. לבקשת הסוכן, בתאריך 22.03.17 בסמוך לשעה 18:20, הנאשם נפגש עם הסוכן בחנייה הסמוכה לבית הנאשם בקריית גת כדי למסור לסוכן את מטען הצינור המאולתר, ואכן, הנאשם מסר לסוכן מטען צינור מאולתר, שבכוחו להמית.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא בחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם ששירות המבחן יגיש תסקיר על הנאשם.

4. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, הנאשם ביקש לצרף שלושה תיקים של בית משפט השלום התלויים ועומדים נגדו - ת"פ 40107-01-16 של בית משפט השלום קרית גת; ת"פ 19612-03-18 של בית משפט השלום קרית גת; ות"פ 23340-04-18 של בית משפט השלום אשקלון - ולהודות בעובדותיהם, והדבר ניתן לו.

בת"פ 40107-01-18 הנ"ל, נטען כי ביום 02.10.15 בקרית גת, שוטרים מסרו לנאשם כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה לצורך זיהוי ורישום דו"ח תעבורה. הנאשם התנגד לעיכובו, סירב למסור פרטים ואמר כי אינו עולה לניידת וכי אין לשוטרים הוכחות. בהמשך, בתחנת המשטרה, הנאשם היכה את עצמו ואיים על אחד השוטרים בפגיעה בו ובבנו. לאחר מכן הוא החל להשתולל, דפק על השולחן בכח ושביר את שעונו. ובהמשך, איים על שוטר נוסף, בפגיעה בו ובאחיו.

בת"פ 18-03-19612 הנ"ל, נטען כי הנאשם הגיע יחד עם אחרים סמוך לביתו של סוכן משטרה, המשמש כעד תביעה במשפטו, ואיים בפגיעה בו.

בת"פ 18-04-23340 הנ"ל, נטען כי ביום 07.04.18 הנאשם, יחד עם אחרים, הבחינו במתלונן והחלו לרדוף אחריו רגלית, ולאחר מכן באמצעות רכב, ומשלא מצאו אותו עזבו את המקום.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתבי האישום שצורפו, כאמור, הנאשם הורשע ב- 4 עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך תסקיר על הנאשם, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים-

הנאשם בן 22, רווק. גדל במשפחה המונה זוג הורים גרושים ו- 8 ילדים. תיאר כי בני משפחתו מנהלים אורח חיים נורמטיבי. האב אינו תומך כלכלית במשפחה. האם תיארה כי בילדותו התקשה הנאשם לשהות במסגרות והפגין בעיות התנהגות, אך בשנים האחרונות חל שינוי בהתנהגותו והוא מכבד אותה ואת אחיו הגדולים.

הנאשם מסר כי בילדותו התקשה להשתלב במסגרות החינוך השונות, אובחן כבעל הפרעות קשב וריכוז עם היפר אקטיביות ותיאר קשיים לימודיים והתנהגותיים, בעטיים הועבר למסגרות חינוכיות חוץ ביתיות, שם סיים 12 שנות לימוד. לא גויס לצה"ל עקב בעיה רפואית. לאחר סיום לימודיו השתלב בתעסוקה בעבודות מזדמנות. תיאר כי מנערותו נהג להתרועע בחברה אותה מתאר כיום כשלילית ונהג לצרוך אלכוהול במקומות ציבוריים ולשוטט בלילות עד שעבר למסגרות חוץ ביתיות.

שיתף כי בנערותו נפגע בידו בעימות שהתפתח בינו לבין פקחים ושוטרים ונזקק להתערבות רפואית בה הוכנסו לידו תומכות פלטינה. תיאר כי מתמודד עם קשיים פיזיים אשר מקשים עליו להשתלב בתעסוקה וקושי לתת אמון בגורמי אכיפת החוק.

בשנת 2008 הופנה לראשונה לשירות המבחן. שולב בפרויקט טיפולי, אך בפועל הגיע למפגש אחד, ובטיולים מטעם הפרויקט היווה גורם מתסיס ומפריע והשתתפותו בפרויקט הופסקה. עוד צוין כי הנאשם לא שיתף פעולה עם אפשרויות טיפוליות נוספות שהוצעו לו.

הנאשם מסר כי לא התנסה כלל בסמים, אך כבר בנערותו החל לצרוך אלכוהול בנסיבות חברתיות. שלל צורך בהתערבות טיפולית.

אשר לעבירה, הוא אינו מודה בביצועה. מסר כי הודה מתוך הבנה שאין ביכולתו להילחם על צדקתו והעדיף לסיים את ההליך המשפטי. דחה אפשרות לבחינה מתבוננת על בחירותיו וקשריו החברתיים, ולא הגיע לפגישה שנקבע עמו. בבירור טלפוני עלה כי הוא נעצר.

במסגרת צו פיקוח מעצרים שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית והגיע באופן קבוע לכל המפגשים. הציג תדמית חיובית, כמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו מעורה בחברה שולית.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם והתרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק. צוין כי הנאשם מתקשה לגייס כוחות לטיפול ומתקשה לשאת גבולות. בעל מאפייני חשיבה נוקשים ועמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק אלימה. עוד צוין כי הנאשם מציג עמדות קורבניות, מתקשה לבחון מאפייני חשיבה והתנהגות מכשילים ומייחס מצבו לגורמים חיצוניים.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם על מנת לבדוק את עמדתו ביחס לעבירה ואת מחויבותו לטיפול.

בתסקיר משלים צוין כי במהלך תקופת הדחייה, מלבד שיחה אחת שקוימה עם הנאשם, הוא לא הגיע לשאר הפגישות שנקבעו עמו. שירות המבחן ציין כי בשיחה שנערכה התחזקה התרשמותו כי הנאשם מביע מחד רצון לערוך שינוי בחייו, אולם מאידך גיסא, מביע עמדה ההודפת התייחסות לדפוסי התנהגות וחשיבה העומדים בבסיס התנהגותו. צוין כי הנאשם מסר הסברים אובייקטיביים לאי הגעתו למפגשים שנקבעו עמו, והביע עמדה לפיה הוא סבור שעמדת שירות המבחן לגביו שלילית והוא אינו רואה בשירות המבחן מסגרת אשר יכולה לסייע לו.

שירות המבחן התרשם כי עמדותיו של הנאשם אינן מאפשרות לפתח עמו שיח על מצבו, נמנע מלתת המלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר, ענישה מותנית משמעותית וקנס.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה עמדה על הערכים המוגנים בעבירות החזקת הנשק, האיומים וההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בהן הורשע הנאשם, ועל מידת הפגיעה בהם; אשר לעבירת הנשק, טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים חמורה שכן החזקת נשק שביכולתו להמית אדם ע"י מי שאינו מורשה בהחזקתו, מקימה סיכון משמעותי לציבור והעובדה כי הנשק הוחזק על ידי הנאשם על רקע סכסוך עם אחר, מעצימה את חומרת הסיכון והפגיעה בערכים המוגנים. אשר לעבירת האיומים, טענה, כי הנאשם איים על שוטרים ועל סוכן משטרה בהזדמנויות שונות, וציינה כי האיום שאיים הנאשם על הסוכן המשטרתי נעשה בהקשר לעסקת הנשק מושא תיק זה. אשר לעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים קלה.

טענה, כי מגמת הפסיקה היא של החמרה בעונש המוטל על עבירות נשק, ולרוב מוטל עונש מאסר ממושך. הפנתה לפסיקה. ציינה כי תופעת עבירות הנשק הביאה לכך שהוצאו בעניין הנחיות פרקליט המדינה בהן נקבעו מתחמי מוצא מתוך כוונה להעלות את רמת הענישה. אשר לעבירת האיומים, טענה, כי מנעד הענישה רחב. הפנתה לפסיקה במקרים הדומים לענייננו בהם הוטלו מאסרים בפועל לתקופה של מספר חודשים. אשר לעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפנתה לפסיקה המלמדת על מתחם עונש הנע ממאסר מותנה ועד למאסר בעבודות שירות.

טענה, כי מתחם העונש ההולם לעבירת הנשק נע בין 3 ל- 7 שנות מאסר, ומתחם העונש ההולם לעבירות האיומים וההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.

אשר לעונש שראוי לגזור על הנאשם, טענה, כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אך הוסיפה, כי בעבירות נשק, שיקולי הרתעת הנאשמים ועבריינים פוטנציאלים אחרים מקבלים משנה תוקף ומצדיקים החמרה בענישה. הפנתה לאמור בתסקיר שירות מבחן ולהמלצתו, ועתרה להטיל על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

2. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם צעיר, בן 23, ללא עבר פלילי. טען, כי הנאשם חבר לאנשים לא נכונים וכיום הוא רוצה לחזור לחיים נורמטיביים. הוא הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וביקש לצרף ולהודות בכל התיקים שפתוחים נגדו. הוסיף כי מתחם העונש ההולם בנסיבות בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר ל- 30 חודשי מאסר. ציין כי לא יוחסה לנאשם עבירה של ייצור נשק או סחר בו, אלא נטען כי הוא החזיק, יחד עם אחרים, במטען צינור מאולתר. עוד הוסיף כי לא ידוע למשטרה מי הם האחרים, ולמעשה הנאשם הוא היחיד שהובא לדין. ציין כי המטען שהוחזק אינו מטען המוכן להפעלה וכי מעשיו של הנאשם ממוקמים ברף התחתון של המתחם שהוצע. אשר לעבירות האיומים, טען כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה למאסר על תנאי. הגיש פסיקה.

3. הנאשם שיתף כי חווה טראומה מהמעצר והפיק לקחים. סיפר כי משתתף בכלא בסדנא לשליטה בכעסים.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע במספר עבירות - החזקת נשק, איומים, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. העבירות בוצעו במועדים שונים ובהקשרים שונים, ועל כן יש לקבוע לכל עבירה מתחם עונש הולם משלה.

עבירת הנשק

1. הנאשם החזיק, יחד עם אחרים, בסמוך לביתו, מטען צינור מאולתר אשר בכוחו להמית אדם, ובמועד מסוים הוא מסר את המטען לסוכן משטרה.

2. מטען החבלה היה בנוי מצינור מתכתי באורך של כ- 9 ס"מ ובקוטר של 1/2 צול, שקצותיו נאטמו בכיפות מתכת תואמות שהוברגו אליו. הצינור הכיל כ- 11.8 גרם חומר נפץ - אבק שריפה ללא עשן וניטרוליציין - וחובר אליו פתיל ייזום, שעליו גרגירי חומר נפץ.

מטען החבלה מופעל על ידי הצתת פתיל הייזום, הגורמת למעבר הלהבה אל תוך הצינור, הצתת חומר הנפץ והתפוצצות המטען תוך העפת חלקיו ורסיסיו לכל עבר.

3. השימוש העיקרי הבא בחשבון בנסיבות למטען הצינור המדובר, הינו שימוש עברייני, תוקפני ופוגעני, כלפי אדם או רכוש. הסיכון הכרוך בהחזקה ושימוש במטען כזה, למי שמחזיק במטען, למי שמתעסק בו, למי שנגדו הוא מופעל ולמי שנמצא בסביבתם של אלה, חמור.

4. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה כאן, הם בין היתר, שמירת החיים והגוף ושמירת שלום הציבור ובטחונו. בהתחשב בסוג הנשק, בטיבו והמטרה שלשמה הוחזק, מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית.

5. בעבירות הנשק כמו ברוב העבירות, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, המושפעת מנתונים ומרכיבים שונים ובהם, סוג הנשק וטיבו, כמותו, נסיבות המעשה, מיהות העושה, ועוד. עם זאת, בשנים האחרונות ישנה מגמת החמרה מוצהרת בענישת עבירות אלה -

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. **הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה...**" ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.06.13)

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק השונות, הסכנות הנשקפות מהן ותוצאותיהן הקשות (ראו למשל, ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.11.2007)). **לאחרונה ניכרת מגמת החמרה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו, נוכח היקפן**

המתרחב והצורך בבלימת... בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.12.2011) (להלן - עניין נפאע) **נקבע כי הגיעה העת להחמיר בעונשיהם של נאשמים המורשעים בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט...** (ראו ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין ([פורסם בנבו], 5.12.2011), ע"פ 3663/11 מדינת ישראל נ' סח ([פורסם בנבו], 5.12.2011), ע"פ 318/11 מדינת ישראל נ' אבו ערב ([פורסם בנבו], 5.12.2011), ע"פ 5234/11 מדינת ישראל נ' מנסור ([פורסם בנבו], 5.12.2011), ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי ([פורסם בנבו], 18.12.2011)). - ע"פ 4450/11 **חאלד עספור ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו).

6. המטען כאן הוא מטען מאולתר. נתון זה פועל לכיוונים מנוגדים. מחד, יש להניח שהאפקטיביות של מטען תקני גדולה מזו של מטען מאולתר, הן לעצם הסתברות הפיצוץ והן לעוצמתו. ומנגד, הדעת נותנת כי מטען מאולתר מסוכן יותר להחזקה ולנשיאה, מבחינת יציבותו ובטיחותו.

7. על פני הדברים, ומבלי לפגוע בקביעת המומחה כי בכוחו של המטען כאן להמית, הרי שמאפייני המטען - חומר נפץ הודף, בכמות קטנה יחסית, בתוך צינור מתכתי, שמנגנון ההפעלה שלו הוא הצתת פתיל באורך של כ- 10 ס"מ - מתונים יחסית.

לסיבוב האוזן יצוין, כי באתר מחלקת החבלה של משטרת ישראל, במסמך שכותרתו "אופיון חומרי נפץ", מצוין, כי משקל חומר הנפץ בלבנת חבלה מס' 4 הוא 250 גרם, ומשקל חומר הנפץ בלבנות חבלה 3 ו- 10 הוא 500 גרם, בהתאמה. במטען שהנאשם החזיק, חומר הנפץ היה במשקל של פחות מ- 12 גרם.

8. בע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' יצחק רפאל פס (פורסם בנבו, 19.04.04) הורשעו המשיבים בהחזקת שמונה לבנות חבלה שנגנבו מצה"ל ובהובלתן במכונית בה היו.

בית המשפט המחוזי גזר עליהם **15 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי.

בית המשפט העליון החמיר בעונשם והטיל עליהם **24 חודשי מאסר בפועל**, תוך אמירת הדברים הבאים-

"העונש שהושת על המשיבים מקל עמם במידה ניכרת ואינו נותן משקל הולם לחומרה המיוחדת שיש בהחזקה ובנשיאה של לבנות חבלה מן הסוג שנתפס ברכבם. כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין, ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. **בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות בהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, יתן בית המשפט דעתו לסוג הנשק המוחזק שלא כדין, לכמותו, לתכלית שלשמה הוא מוחזק ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש** (השוו: ב"ש 625/82 חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת..."

בת"פ 65-12-09 (מרכז) מדינת ישראל נ' שלומי בשרן (פורסם בנבו, 26.04.10) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון כי במשך תקופה מסוימת, אחר החזיק בדירתו לבנת חבלה המכילה חצי קילוגרם חומר נפץ מרסק המחוברת למערכת המיועדת להצמדתה לחפצים אחרים. ובנוסף, החזיק אצבע חבלה המכילה כ- 100 גרם חומר נפץ מרסק מסוג C-4. ובמועד מסוים הנאשם קיבל מהאחר את המטען ואת אצבע החבלה והובילם ברכבו. בית המשפט גזר על הנאשם **20 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (ת"א) 40083/08 מדינת ישראל נ' לסקר משה (פורסם בנבו, 30.06.08) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של ייצור וסחר בנשק, בכך שמכר לסוכן משטרתי מטען חבלה מוכן להפעלה, תמורת 7,500 ש"ח. המאשימה עתרה לעונש של 36 חודשי מאסר וההגנה עתרה לעונש של 12 חודשי מאסר, ובית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (ת"א) 18402-08-13 מדינת ישראל נ' ליאור מנשה (פורסם בנבו, 19.02.14) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של סיוע לעסקה אחרת בנשק, לאחר שהודה שקיבל מחייל צה"ל חומר נפץ המכיל חומר מסוג ציקלוניט והעביר כ-133 גרם ממנו, ביחד עם נפצים וחוט חשמל, לאחר, תמורת 2,000 ₪. הוא נדון, במסגרת הסדר הטיעון, ל- **20 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 1323/13 **רך חסן ונסים אגבריה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.05.13) הורשעו המערערים בעבירת נשק, בכך שמכרו לסוכן משטרתי **רימון הלם** צה"לי תמורת 1,300 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בין שנה ל- 4 שנות מאסר וגזר עליהם **24 חודשי מאסר בפועל על עבירת הנשק**. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע כי הגם שבהתחשב בסוג הנשק המדובר, מתחם העונש שנקבע מחמיר מעט, הרי שבהתחשב במגמת החמרת הענישה בעבירות נשק, העונש שנגזר על המערערים איננו מצדיק התערבות.

9. נסיבות פסקי הדין בעבירות הנשק, שהתביעה ביקשה ללמוד מהם על העונש הראוי לנאשם, שונות לחומרה מענייננו.

בת.פ. 47022-05-14 **מדינת ישראל נ' אייל יונגר**, דובר במי שהורשע לאחר שמיעת הוכחות, בהחזקת מטען חבלה הכולל מערכת הפעלה מרחוק על ידי מקלט ומשדר אלחוטיים. הנאשם החזיק את המטען במחסן הסמוך למשרדו, הנמצא מתחת ליציע אולם ספורט ששימש בין היתר תלמידי בית ספר וחניכי חוגי ספורט. בנוסף, הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קאנביס במשקל של כ- 8 גרם.

בית המשפט קבע כי הנאשם העמיד בסכנת חיים של ממש ילדים, עוברי אורח ושוטרים, וקבע כי היה במעשה הנאשם משום הפרת אמון בוטה כלפי הורי הילדים והילדים. וראה חומרה מיוחדת למקום הטמנת המטען ולעובדה שניתן להפעיל את המטען מרחוק.

בת.פ. 56232-12-14 **מדינת ישראל נ' אדי יהודה מכלוף**, דובר במי שהחזיק 4 חלקי לבנות חבלה מס' 10,

במשקל כולל של כ- 1095 גרם, מאוגדות יחד. לבנות חבלה כאלה מיוצרות מחומר נפץ מרסק ומשמשות כמטען עיקרי במערכות פיצוץ. בנוסף, הוא החזיק נפץ חבלה, הנועד ליזימת מערכות פיצוץ בהפעלה חשמלית וכן מערכת הפעלה אלחוטית ומצבר נטען. במלים אחרות, הנאשם החזיק את מלוא המרכיבים שחיבורם יחד יוצר מטען חבלה משמעותי, המופעל מרחוק בלחיצת כפתור.

הפער בין משקל לבנות החבלה של המטען כאן - 1095 גרם, למשקל חומר הנפץ במטען שהנאשם החזיק - פחות מ- 12 גרם, וההבדל המהותי בטיב המטענים ובעוצמתם, בולט לעין ומדבר בעד עצמו.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירה-

הנאשם החזיק במטען הצינור יחד עם אנשים נוספים, ואחר כך מסר את המטען לסוכן המשטרתי. אין המדובר בפעולה רגעית, ספונטאנית. בנסיבות, יש לראות במעשי הנאשם כמתוכננים.

הנסיבות המדויקות של החזקת מטען החבלה, היכולות להבהיר את "מעמדו" של הנאשם בין מחזיקי המטען ואת שאלת קיומה של השפעה של אחרים על התנהגותו, אינן ידועות. העובדה שהנאשם היה בין המחזיקים במטען; העובדה שהנאשם ידע היכן הוסתר המטען; והעובדה שהוא לקח את המטען ממקום הימצאו ומסרו לסוכן המשטרתי; מלמדות שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, משמעותי.

הנזק שיכל להיגרם ממעשי הנאשם, הוא פגיעות בגוף ובחיי אדם, שהם מהחמורים שבנזקים.

כידוע, כאן המטען נמסר לידי של סוכן משטרתי ועל כן פוטנציאל הנזק לא התממש.

הנאשם החזיק במטען כחלק מהתנהלות עבריינית.

11. בהתחשב בחומרת מעשה עבירת הנשק בנסיבותיו, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

עבירות האיומים וההפרעה לשוטר במילוי תפקידו

1. הנאשם הודה במספר עבירות איומים ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בהזדמנות אחת הוא התנגד לעיכובו על ידי שוטרים, ולאחר שהובא לתחנת המשטרה איים על שוטרים שם, ובהזדמנות אחרת איים על סוכן משטרתי שהיה אמור לשמש עד תביעה נגדו בעבירת החזקת הנשק מושא עניינו.

2. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת האיום הם ההגנה על שלוות הנפש, שלמות הגוף והביטחון וחופש הפעולה של הפרט.

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום. עמד על כך השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (להלן - פסק דין ליכטמן [1]), בעמ' 378: "מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה, שמטרת האיום תהא להניע את המאיים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאיים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת..." - רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, ס(4) 96 (2006)

בהתחשב בתוכן האיומים, ובכך שהם הושמעו כלפי שוטרים וכלפי סוכן משטרה שאמור היה להעיד נגד הנאשם, הרי שמידת הפגיעה בערכים אלה הינה משמעותית.

הערכים המוגנים בעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם ההגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. בנסיבות, מידת הפגיעה בהם מתונה.

3. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת איומים נעה ממאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל. אשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, יצוין, כי החוק קובע עונש מינימום של שבועיים מאסר למי שהורשע בעבירה זו. הלכה למעשה, העונשים על עבירה זו נעים בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

4. באשר לנסיבות ביצוע העבירות-

עבירות ההפרעה לשוטר והאיומים שבוצעו נגד השוטרים היו ספונטניות והושמעו לאחר שהנאשם נלקח על יד השוטרים לתחנת המשטרה. עם זאת, עבירת האיומים שבוצעה נגד הסוכן המשטרתי היתה מתוכננת. הנאשם הגיע יחד עם אחרים לביתו של הסוכן, נעמד מחוץ לבית והשמיע את איומיו.

הנאשם איים על שוטרים בתחנת משטרה, במלים חריפות מאוד, באומרו לאחד מהם-

"יש לי עורך דין שאני משלם לו 60,000 ₪ וכשהוא יבוא אני אתן לך אגרוף לפניך לידו ואשבור לך את

האף. אני פסיכופט ואני אוהב לראות דם.... אני מכיר את הבן שלך ובגלל שאתה עם מדים אני אפגע בו ולא בך. עוד היום כשאתחרר הבן שלך יהיה דקור...".

לשוטר האחר הנאשם אמר - "לא אתה תבכה, אמא שלך תבכה היום, אתה מכיר את דוד שלי נצח אתם שכנים, אני אביא לאחייך דקירה ליד אמא שלך".

איומי הנאשם כלפי הסוכן המשטרתי שהפליל אותו כללו הגעה לקרבת ביתו של הסוכן וקריאה אל בני הבית בצעקות "אנחנו עוד נמצא אותך", "אנחנו נאכל אותך כמו שאכלת אותנו", כשהכוונה היא לסוכן.

איומי הנאשם מזעזעים בחומרתם.

הנאשם ביצע את העבירות בעצמו. בשתי הזדמנויות הוא ביצע את העבירות עם אחרים, אולם הוא היה פעיל מרכזי בהן.

5. בהתחשב בחומרת מעשה העבירות בנסיבותיהן, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נראה לי כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות האיומים שביצע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. ומתחם העונש ההולם כאן לעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

העונש הכולל הראוי לנאשם

1. שירות המבחן התרשם כי עמדותיו של הנאשם אינן מאפשרות לפתח עמו שיח על מצבו, וכי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק גבוה, והוא המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר. התכנים הכלולים בתסקיר מלמדים כי יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות.

2. השימוש העברייני הגובר במטעני חבלה לאיום ולפגיעה באחרים, הוא מהביטויים החמורים והמסוכנים של עליית רף האלימות העבריינית בישראל, שפגיעתה בציבור והשפעתה על תחושת הבטחון של האזרח ועל איכות החיים שלו, רבה ומשמעותית.

למרות נתוני המטען, עדיין מדובר במטען חבלה המסוגל להמית אדם, המוחזק בידיים עברייניות.

נפש הציבור נקעה מהמצב, והצורך בריסון התופעה ברור מאליו. אחת מדרכי הפעולה המתבקשות היא החמרת

הענישה.

איומים משמעותיים כלפי שוטרים ומשפחותיהם, ואיומים כלפי "עדי תביעה", מחייבים תגובה עונשית נחרצת, הכוללת מאסר בפועל.

3. הנאשם כבן 23. נתוניו האישיים והמשפחתיים מורכבים. הוא אינו עובד באופן מסודר, מתרועע עם חברה שלילית, ודחה הצעות להשתלב בטיפול. אין לו הרשעות קודמות וזהו מאסרו הראשון.

מאסר יכול לסמן לו גבול וללמדו שיש מחיר לעבריינות, וכן לתת לו הזדמנות להשתלב בטיפול, אך הוא גם טומן בחובו רעות ידועות ובהן הסתגלות למאסר והקהיית הרתיעה ממנו, העמקת הקשרים העברייניים והטמעת דפוסי שליליים.

בגזירת דינו של הנאשם אני לוקח בחשבון גם את הודאת הנאשם - הגם שהוא התבטא בפני שירות המבחן כי הודאתו באה רק כדי לסיים את ההליך; את הפגיעה שתיגרם לנאשם ולמשפחתו - ובעיקר לאמו - מהמאסר; את נסיבות חייו; את העדר ההרשעות הקודמות; ואת הצורך בהרתעתו.

4. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 32 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו. הנאשם ישא את המאסר במצטבר לכל מאסר שהוא נושא.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום גזר הדין, שלא יעבור עבירת איומים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.